

мѣста извори—тѣ ся прѣвръщали въ тинѣ, въ други ся волновали рѣкы—тѣ и езера—та, въ нѣкои ся провалили цѣлы градове съ нѣколко тысяцы человекы.

Вулканы. Въ напрѣжне—то время, когато земна—та кора была още твърдѣ тънка, въ неѣ имало много пукнотины, прѣзъ които растопена—та масса искачала и ся разливала по повърхнинѣ—тѣ земнѣ. Сега, когато прѣжни—тѣ пукнотины сѣ ся вече затѣчили, а новы, поради голѣмѣ—тѣ дебелинѣ на земнѣ—тѣ корѣ, вече не ставатѣ. то растопенна—та масса въ нѣкои само мѣста пробива прѣзъ корѣ—тѣ и ся разлива на повърхнинѣ—тѣ земнѣ; такыва отверстія, прѣзъ които ся пробива растопена—та масса, ся наричатѣ *вулканы* или *огнедышащи горы*. Вулканы—тѣ иматѣ вообще видѣ коническый, подобенъ на захарнѣ главѣ съ оттрошенъ върхъ). Вулканы—тѣ иматѣ на върха си углубленіе, прилично на хунія, което ся нарича *гърло* или *кратеръ*. Вулканы—тѣ само отъ время на время производѣтъ изверженія, а повечето время ся само дымѣтъ. Устие—то на гърло—то быва запищено съ камане, и по дѣно—то на кратера може да ся ходи безъ никаквѣ опасность. Дымъ—тѣ, който излази изъ вулкана, не е вредителенъ, зачтото состои повече—то изъ воднѣ парѣ; но на—времени наедно съ парѣ—тѣ, ся издигатѣ изъ земнѣ—тѣ и вредителны за здравіе—то газы. Нѣкои отъ вулканы—тѣ сѣ вече отколѣ прѣстанѣли да ся дымѣтъ. Ти затова ся и наричатѣ *угаснѣли*, въ противность на оныя, които ся дымѣтъ, или производѣтъ изверженія и които ся наричатѣ *дѣйствиущи*. Изверженія—та на вулканы—тѣ прѣдставляватѣ толкосъ страшны явленія, колкото и зем—